

A pastel painting of a person with long blonde hair, seen from behind, sitting on a sandy beach. They are looking out at a vast, textured ocean with blue and green waves. The sky is a deep, dark blue, and a large, bright yellow sun is in the upper left corner, casting a soft glow. The overall style is soft and expressive, typical of pastel art.

JANA
HOCHMANNOVÁ

PRÁVĚ TĚBĚ

JANA HOCHMANNOVÁ

PRÁVĚ TOBĚ

2016

ŽAR

Veškerá práva vyhrazena. Žádná část tohoto díla nesmí být přenášena
nebo reprodukována bez předchozího písemného souhlasu držitele
práv.

Jana Hochmannová

PRÁVĚ TOBĚ

Sazba a grafické zpracování obálky Dušan Žárský

Ilustrace Jinřich Oleš

Kresba na obálce Jana Dybalová

První vydání v elektronické verzi

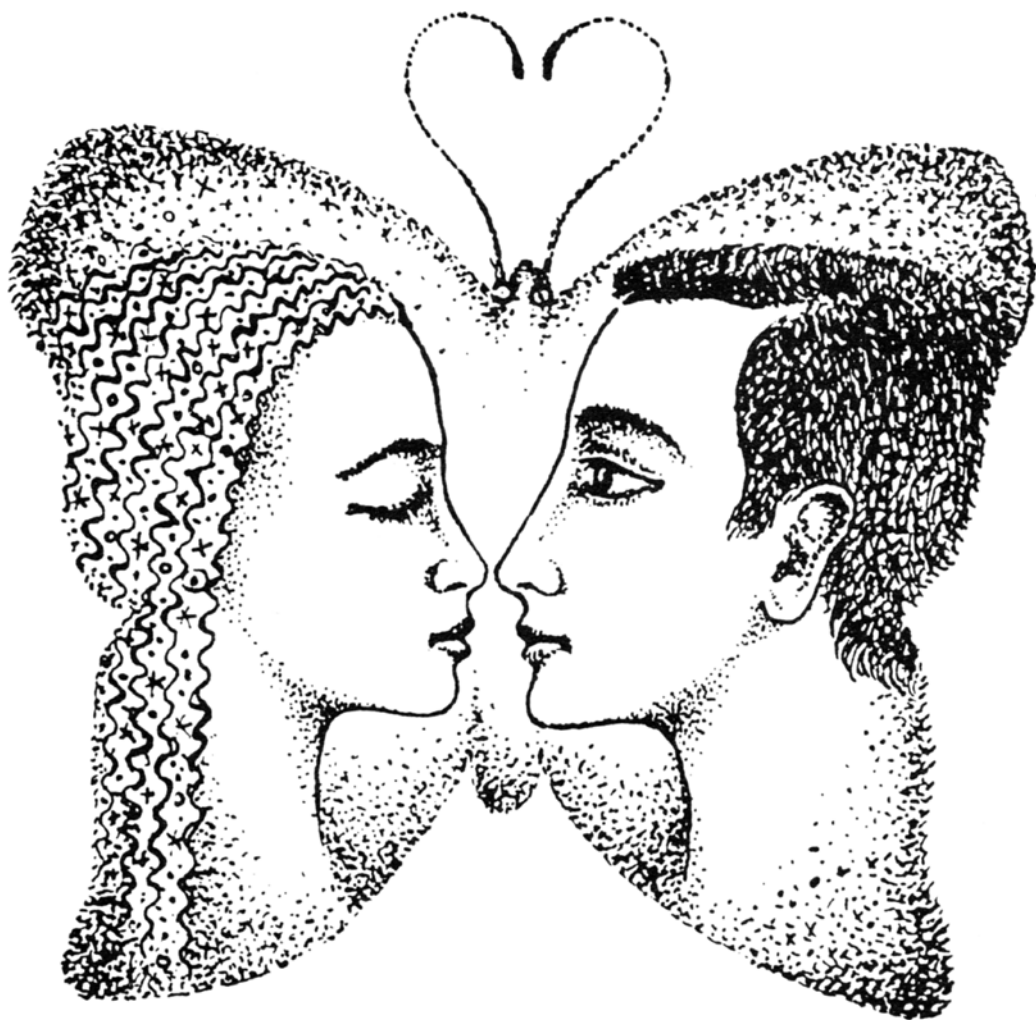
Vydal Dušan Žárský – ŽÁR, www.zar.cz

v roce 2016

ISBN 978-80-86725-68-0

Motto:

Obklopíš-li se poezií,
zůstane ve tvé duši
zažehnut plamen něhy.
Obklopíš-li se láskou,
nebude k tobě moci zloba.
Vyženeš-li závist,
dovolíš srdci,
aby mohlo volně létat
až tam, kam si přeješ.
Necháš-li pracovat fantazii,
dokážeš všechno,
co jsi kdy chtěl.

Parfémy

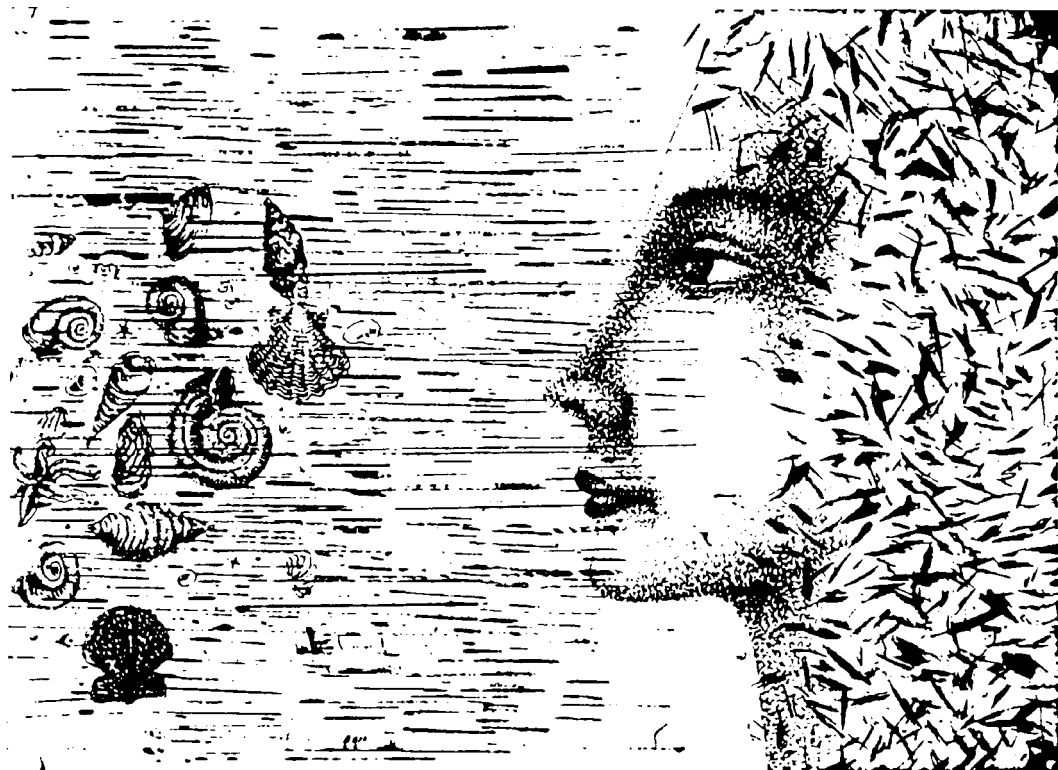
Jsme označeni,
zanecháváme stopy sebe sama
a vyzařujeme paprsky
přitažlivosti i neporozumění.

Chemické látky lásky
a taky nenávisti.
Jsme špinaví i čistí.
Chemické látky
víříme kolem sebe
jak obláčky kouře z cigarety.

Přitahujeme se i odpuzujeme.
Přitahujeme se i odpuzujeme.
A říkáme si věty
... věty... ty.

Noc

Sednu si k moři
a nechám si zahrát tiché unisono.
Zaplatím zrnky písku
a když to nebude ono,
hodím pár mušliček rybkám – muzikantkám
a pak usnu na pláži
přikryta Měsícem.

Samota

Mám doma židli,
vlastně jen opěradlo
postavené ke stěně,
která má hluché uši.

Mám doma lahvičku s inkoustem,
abych mohla psát dopisy
a třeba i odpovědět na inzeráty,
abych už nebyla tak osamělá.

Mám doma kazetu,
na které je nahráno ticho.
Vždycky ho poslouchám,
než nasypu papouškům zrní
a pustím je trochu se proletět
(sama zavřená v panelové kleci,
chtěla bych blíže k lidem).

S ustríženými křídly
vrážím do prázdných stěn
a papoušci na mě křičí:
„Kamarádko! Kamarádko!!“

Mrtvé, ztichlé město mlčí
a uvnitř domů
plno ptáků
mlátí křídly
naprázdno.

Líbí se mi

Líbí se mi kluci,
co se umějí smát
a mají radost,
když uvidí letadlo
a sní o tom,
že jednou taky poletí
na Měsíc.

Líbí se mi holky,
které netíží kila pudru
a mají radost,
když dostanou kytku fialek
od kluka
jen tak.

Mám ráda lidi
s něhou v očích,
lidi, co mají radost,
když potkají člověka.

Single part

Je to hloupý pocit,
stát na refýži a nevědět,
kterou tramvají odjet,
všechny mají svou konečnou.

Je to hloupý pocit,
sedět v kině s jedním lístkem
a žmoulat v ruce kyselé bonbóny.

Je to hloupý pocit,
balancovat na obrubníku
a koupat oči v pивní pěně.

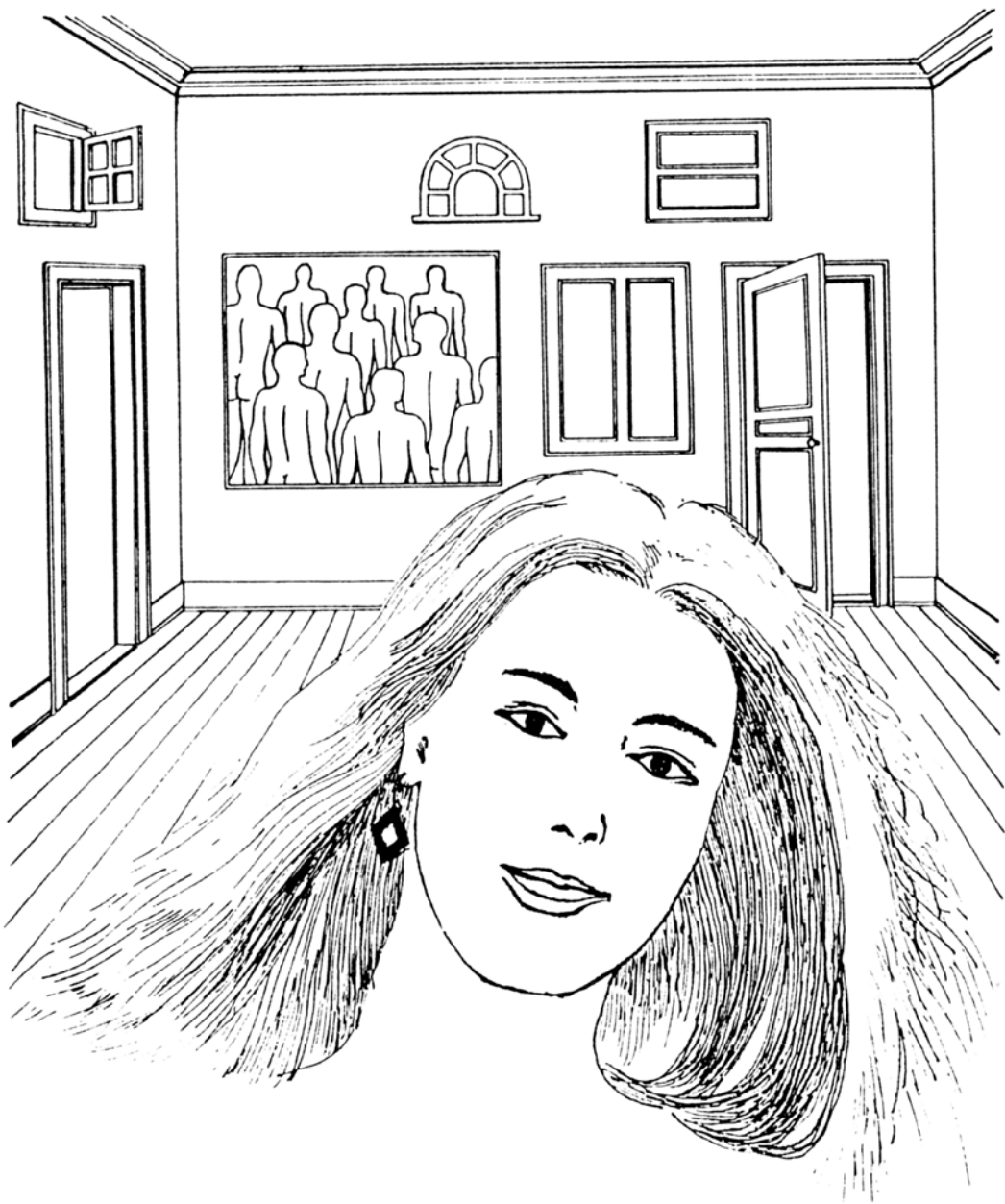
Je to hloupý pocit,
vařit kávu jen do jednoho hrnku
a sousedce vysvětlovat,
že ten kluk, co mě včera doprovázel,
byl můj brácha.

Je to hloupý pocit,
chtít utéct někam daleko
a hledat svůj obraz v kapce slzy.

Je to hloupý pocit,
probouzet se v posteli bez něčí vůně.

Je to hloupý pocit,
snídat prázdnotu hvězd na šňůrce od rolety
a malovat si prstem do prachu vzpomínek.

Je to hloupý pocit...

Spěch

Nestíháme,
píšeme si vzkazy
a posíláme telegramy.
V nejlepším případě
pak telefonujeme:
„Ahoj! Tak jak se máš?“
„Nemám moc času a ty?“
Tak zase někdy...
Možná...
Až si osedlám
pár hodinových ručiček,
přijedu k tobě na několik minut
vychutnat si pouta věčnosti.

Láska přichází tiše

Šeptat

Vlastnit

Sníst vitamíny

Jít do práce

Nevědět nic o lásce

Přichází tiše

Nepozorována

Vytušena

Odezírána ze rtů

Vysněna za nocí

Probuďte ji

hýčkejte ji

hladte ji

líbejte ji...

Nenechejte ji umřít!